

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

•Εν Ἑλλάδι.... Δρ. ν. 3.—
•Εν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 45
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Γερμανός τις ἡγεμῶν, περιηγούμενος τὴν Γαλλίαν ἐπεσκέφθη τὸν ναύσταθμον τῆς Τουλώνης, ἐνθα ὑπῆρχον τὰ κάτεργα. Ὁ διοικητής, περιποιηθεὶς αὐτὸν, προσηνέχθη νὰ ἐλευθερώσῃ οἰονδήποτε ἐκ τῶν καταδίκων οὗτος δ' ἀπέλεγεν. Ὁ ἡγεμὼν περιήλθε τὴν φυλακὴν καὶ συνδιελέχθη μετὰ τῶν καταδίκων. Ἡρώτησεν αὐτοὺς τὸν λόγον δι' ὃν ἐφυλακίσθησαν καὶ πάντες ἐξέφρασαν αὐτῷ παράπανα ὅτι ἡδικήθησαν, κατεπίεσθησαν, καὶ ψευδῶς κατηγορήθησαν. Ἐπὶ τέλους ἦλθε πρὸς ἄνθρωπον, ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι ἡ φυλάκισίς του ἦτο δίκαια. «Κυρίε μου, εἶπεν, δὲν ἔχω λόγον παραπόνου· ὑπῆρξα κακὸς, καὶ ἀχρεῖος· ἤμην ἄξιος ἀγχόνης καὶ εἶναι εὐσπλαχνίας ἔργον ὅτι εἶμαι ἐνταῦθα». Ὁ ἡγεμὼν προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἄνευ δισταγμοῦ, ἐξέλεξατο αὐτὸν, εἰπών: «Οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ ἐλευθερώσῃτε».

Ἡ ἀμέλεια εἶναι ἱκανὴ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἄνθρωπον· ὁ ἄνθρωπος δ' ἔχων ἔργον τι δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ διαπράξῃ πλαστογραφίαν ἢ κλοπὴν ὅπως καταστραφῇ, ἀρκεῖ νὰ παραμελήσῃ τὴν ἐργασίαν του, καὶ ὁ ὀλεθρὸς αὐτοῦ εἶναι βέβαιος. Ὁ ἄνθρωπος δ' ἐπὶ κλίνης κατακείμενος ἀσθενὴς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ κόψῃ τὸν λαιμὸν του ὅπως καταστρέψῃ ἑαυτὸν· ἀρκεῖ μόνον νὰ παραμελήσῃ τὰ μέσα τῆς παλινορθώσεως τῆς υγείας του, καὶ ἀμέσως καταστρέφεται. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπιπλέει ἐντὸς σκάφους ἐπὶ τοῦ Νιαγάρρα δὲν ἔχει ἀνάγκ-

κην νὰ κινήσῃ κώπην, ἢ νὰ καταβάλλῃ προσπάθειαν ὅπως καταστραφῇ, ἀρκεῖ μόνον νὰ παραμελήσῃ τὴν χρῆσιν τῆς κώπης ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, καὶ βεβαίως θέλει καταρριφθῇ εἰς τὸν καταράκτην. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀτυχημάτων τοῦ βίου συμβαίνουσιν ἐξ ἀπλῆς ἀμελείας. Μὴ ὅθεν συμπεράνῃ τις ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι μέθυσος, ἢ μοιχὸς, ἢ φονεὺς ὅτι τοιοῦτος θέλει σωθῇ. Τοιοῦτον συμπέρασμα δ' ἦτο τοσοῦτον ἄλογον ὅσον δ' ἦτο ἐὰν συνεπέρανεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν εἶναι φονεὺς, ὁ ἀγρὸς αὐτοῦ θέλει παραγάγῃ καρπὸν ἢ ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι μοιχὸς τὸ ἐμπόριόν του θέλει εὐδοθῇ.

Ο ΠΑΓΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ὀλίγοι κλάδοι τῆς ὑπερατλαντείου βιομηχανίας προήλθον εἰς τόσον ταχείαν αὔξησιν καὶ ὕλην εὐδαιμονίαν ὅσον ἡ τοῦ πάγου βιομηχανία. Πρὸ 25 ἐτῶν ἐθεωρεῖτο ὁ πάγος ὡς πολυτέλεια· νῦν δὲ θεωρεῖται ὡς ἀπόλυτος ἀνάγκη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπορωτέραν οἰκογένειαν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις, ἐνθα ποτήριον ὕδατος σπανίως πίνεται χωρὶς πρῶτον νὰ ψυχρανθῇ διὰ τεμαχίου πάγου, τὸ δὲ κρέας καὶ τὸ γάλα μόλις δ' ἀδύναται νὰ διατηρηθῶσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἄνευ τῆς βοήθειας του. Οὕτω δὲ τὸ ἐμπόριον τοῦτο κατέστη τοσοῦτον ἐκτεταμένον ὥστε ἐπασχολεῖ πολλὰ ἑκατομμύρια δολλάρια, καὶ δίδει ἐργασίαν, εἰς ὀλοκλήρους κοινότητας, ἐνῷ στόλοι ὀλόκληροι πλοίων καὶ χιλιάδες σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν ἐπασχολοῦνται εἰς τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ τῆς τιμῆς αὐτοῦ οὐσῆς τοσοῦτον χαμηλῆς ὥστε διὰ 1.50—3 δραχμῶν τὴν ἐβδομάδα μία οἰκογένεια λαμβάνει τακτικῶς κατ' οἶκον πάγον καθεκάστην πρωτῶν.

Ἄμα ὡς ὁ χειμὼν ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῶν

λιμνῶν καὶ ποταμῶν πηγῇ, οἱ ἔμποροι τοῦ πάγου ἄρχονται τῶν ἐργασιῶν πρὸς διατήρησιν καὶ ἀποθήκευσιν αὐτοῦ. Τοῦτο γίνεται διὰ συστηματικῆς ὁλως καὶ κανονικῆς ἐργασίας, δι' ἀπείρου ἀριθμοῦ μηχανημάτων καὶ ἐργατῶν, καὶ τίθεται μετὰ τοῦτο εἰς ἀποθήκας χωρούσας περὶ τὰς 50—70,000 τόνους. Αἱ πλάκες τοῦ πάγου εἶναι 12—14 δακτύλων πάχους. Ἐπερχομένου τοῦ θέρους ἀρχίζει ἡ κατανάλωσις αὐτοῦ μεταφερομένου εἰς ἕκαστον οἶκον δι' ἐπὶ τούτου προσωπικοῦ καὶ διανεμομένου εἰς τὰς οἰκογενεῖας ὡς οἱ γαλακτοπῶλαι παρ' ἡμῖν μεταφέρουσι τὸ γάλα.

Παρ' ἡμῖν εἶναι ἀληθὲς ὅτι φυσικὸν πάγον δὲν ἔχομεν. Ἀλλὰ ἀπὸ τινος χρόνου κατασκευάζεται πάγος τεχνητός. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ὁ καύσων τοῦ Ἀττικοῦ θέρους εἶναι τοσοῦτος ὥστε εὐκόλως θὰ ἡδύναντο καὶ πέντε ἀκόμη καταστήματα νὰ ἰδρυθῶσιν καὶ νὰ κερδαίνωσιν ἐκ τῆς βιομηχανίας ταύτης. Πρέπει ὅμως νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὅτι δέον νὰ παρέχεται καὶ εὐκολία τις τοῖς καταναλωταῖς καὶ ἡ διανομὴ κατ' οἴκους νὰ ἐνεργεῖται συστηματικῶς καὶ τακτικῶς, διότι πάντες δὲν ἔχουσι τὴν εὐκολίαν ν' ἀποστέλλωσιν ὑπηρετας εἰς τὰς ἀποθήκας ὅπως λαμβάνωσι τὸν ἀναγκαζοῦντα πρὸς δροσισμὸν αὐτῶν πάγον.

Ἡ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ὡς ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Ἡ φυσικὴ ρώμη εἶναι ἡ βάσις πάσης ἡθικῆς καὶ σωματικῆς εὐπραγίας, καὶ ὁ κυριώτερος ὅρος διαρκοῦς ὑγείας. Ὡς ἡ ἀνδρική ρώμη καὶ ἀγνεία τῆς γυναικὸς, οὕτω καὶ ἡ γυμναστικὴ καὶ ἡ ἐγκράτεια πρέπει νὰ βαίνωσι διὰ χειρὸς κρατούμεναι. Ἐκτιηλυμμένος ἀνὴρ εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ἀσθενὴς, ἄνευ τοῦ ὀηθητικοῦ τῆς φυσικῆς γυμνάσεως ὁ σύνθετος ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἶναι ὑποκείμενος εἰς ἀνωμαλίας κατὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀγνεία δύνανται μόναι νὰ ἀντιπράξωσιν. Διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐνεργείας τοῦ συστήματος τῆς κυκλοφορίας, αἱ ἀθλητικαὶ παιδιαὶ προάγουσι τὴν ἀφαίρεσιν νοσηρᾶς ὕλης καὶ ταχύνουσι πάσας τὰς ζωτικὰς ἐνεργείας ἕως οὗ ἡ ἀτονία καὶ ἡ δυσπεψία ἀφανίζονται ὡς ἡ σκωρία ἐκ τοῦ ἀρότρου οὗ γίνεται χρῆσις. Ὅταν σκεφθῇ τις ἐπὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν σφόδρα ἐργαζομένων ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς κακῆς καὶ ὑπερβολικῆς τροφῆς, δὲν δύναται ἢ νὰ θεωρήσῃ ὅτι αἱ πλεῖνται τῶν συνήθων ἡμῶν ἀσθενειῶν ἡδύναντο νὰ θεραπευθῶσι μηχανικῶς ἀντὶ χημικῶς, διὰ τῆς ἀναρρίχσεως ἐπὶ δένδρου ἢ τῆς κατατμήσεως αὐτοῦ διὰ πελέκως, μᾶλλον ἢ διὰ τῆς ροφῆσεως ἀρεψήματος ἐκ τῶν δυσαρέστων αὐτοῦ φύλλων.

Ὁ ἰατροφιλόσοφος Ἀσκληπιάδης, λέγει ὁ Πλίνιος, εὗρεν ὅτι ἡ ὑγεία ἡδύνατο νὰ διατηρηθῇ, καὶ ἐὰν ἀπώλετο, νὰ ἐπανεέλθῃ, διὰ φυσικῆς μόνον γυμνάσεως, οὐ μόνον δὲ ἀπέρριπτε τὴν χρῆσιν ἐσωτερικῆς θεραπείας, ἀλλὰ δημοσίᾳ ἐκήρυξεν ὅτι θὰ ἀπέρριπτε πᾶσαν ἀξίωσιν εἰς τὸν τίτλον ἱατροῦ ἐὰν ποτὲ ἤθελεν

ἀσθενήσῃ ἢ ἀποθάνῃ πλὴν ἐκ βιαίου θανάτου ἢ μεγάλης γεροντικῆς ἡλικίας. Ὁ Ἀσκληπιάδης ἐτήρησε τὸν λόγον του, διότι ἔζησε ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη καὶ ἀπέθανεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τυχαίου συμβάντος. Ἔσυνε θίξε νὰ διορίξῃ σύστημά τι γυμναστικῆς ἐπὶ παντὸς εἶδους σωματικοῦ πόνου, τὸ αὐτὸ δὲ ἐφήρμοξε καὶ ἐπὶ τινων ἡθικῶν ἀταξιῶν οἷον ἀκρασίαν, καὶ τὰ ἀρχικὰ στάδια τῆς χρήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ἦτο κατ' ἀρχὴν θεραπεία, διότι ἐθεράπευε τὰ συμπτώματα διὰ τῆς ἀποσοθέσεως τῆς αἰτίας, διότι τιὰ τῶν πολιορκούντων τὴν νεότητά ἐλαττωμάτων δύνανται μετὰ βεβαιότητος νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς ὑπερβολὴν τῆς ἰσχυρᾶς ἐκείνης δραστηριότητος ἥτις δὲν εὐρίσκει ἐξοδὸν διὰ τῆς λειτουργίας καθιστικοῦ βίου. Ἐν μεγάλαις πόλεσιν οἱ γονεῖς ὀφείλουσι νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ τέκνα αὐτῶν ἀσκῶνται εἰς γυμναστικῆς ἐργα, ὡς ὀφείλουσιν αὐτοῖς δίαίταν ἀντισηπτικὴν εἰς μεμολυσμένον κλίμα.

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΒΕΤΣΙ

Ἐν μέσῳ τοῦ στενοῦ τοῦ Βονιφρατίου—ὅπερ χωρίζει τὴν Κορσικὴν ἐκ τῆς Σαρδηνίας—κεῖται ἡ σχεδὸν γυμνὴ νῆσος τοῦ Λαβέτσι, πρὸς δυσμὰς δὲ τῆς νήσου ταύτης κεῖται ὁ ἐπικίνδυνος ὑποβρύχιος βράχος νῦν φυλασσόμενος διὰ φάρου στηθέντος ἐντὸς ὑψηλοῦ πύργου. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1855, τὴν μεσημβρίαν, ἡ φρεγάτα «Σεμελλάντες», ἥτις ἀνεχώρησεν ἐκ Τουλόνης τὴν προτεραίαν, φέρουσα στρατὸν διὰ τὴν Κριμαίαν, ἐξώκειλεν ἐκ τῆς φοβερᾶς τρικυμίας ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἐκ τῶν 743 ἀνδρῶν οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τοῦ πλοίου, οὐδὲ εἰς ἐσώθη. Πεντακόσια ἐνενηντα δύο σώματα τὰ ὅποια περιεσυνήχθησαν μετὰ τὴν πανολεθρίαν, ἐτάφησαν ἐν δυοὶ κοιμητήριοις εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς νήσου Λαβέτσι, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑψίστου μέρους τῆς νήσου ὀβελίσκος ἀνυψώθη εἰς μνήμην αὐτῶν.

Πρὸ τοῦ συμβάντος τούτου, φάρος ἐγερθεὶς ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ Ῥάτσοι, τὸ 1845, ὑπὸ τῆς Σαρδηνικῆς κυβερνήσεως, ἐχρησίμευε νὰ δεικνύῃ τὴν διόδον διὰ τοῦ Στενοῦ, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐγίνωσκον τὴν διόδον ἡνόουν καὶ τὴν θέσιν τοῦ ὑποβρυχίου βράχου. Ὑπερμέγεθες σῆμα ἐκ μετάλλου εἶχεν τεθῇ ἐπὶ τοῦ μέρους. Ἐπὶ τοῦ σήματος εἶχε τεθῇ ὀρειχάλκινος κώδων ζυγίζων περὶ τὰς 150 λίτρας, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν 6 κάτοπτρα, ὅπως ἀντανακλῶσι τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἢ τὸ φῶς τῶν πλησιοχώρων φανῶν. Ὁ κώδων ἐσήμανεν ἀδιακόπως, ἀλλ' ὁ ψόφος τῶν κυμάτων πολλάκις ἐπνιγε τὴν φιλικὴν αὐτοῦ φωνήν. Ἐκ τυχαίου τινος συμβάντος τὸ σῆμα μεθ' ὧν τῶν παρρητημάτων αὐτοῦ κατεσυνετρίβη ἐπὶ τῶν βράχων. Τότε ἀπεφασίσθη νὰ κτισθῇ ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὑποβρυχίου βράχου φάρος ἐπὶ πύργου.

Ὁ βράχος τοῦ Λαβέτσι οὐδέποτε διατελεῖ ὑπερᾶνω τοῦ ὕδατος. Ἐχει διάμετρον εἰκοσι καὶ ἐνὸς ποδῶν, καὶ κεῖται εἰς βάθος 8—20 ποδῶν ὑπὸ τὴν